

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a șaisprezecea după Rusalii

Evangelia duminicii

Pilda talanților

Matei XXV, 14-30

14. Zis-au Domnul pilda aceasta: Un om oarecare ducându-se departe, chemat-a pe slugile sale și le-a dat lor avuția sa.

15. Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, altuia unul, fiecăruia după puterea lui și a plecat.

16. Îndată, mergând, cel ce luase cinci talanți a lucrat cu ei și a câștigat alți cinci talanți.

17. De asemenea și cel cu doi a câștigat alți doi.

18. Iar cel ce luase un talant s-a dus, a săpat o groapă în pământ și a ascuns argintul stăpânului său.

19. După multă vreme a venit și stăpânul acelor slugi și a făcut socoteala cu ele.

20. Și apropiindu-se cel care luase cinci talanți, a adus alți cinci talanți, zicând: Doamne, cinci talanți mi-ai dat, iată alți cinci talanți am câștigat cu ei.

21. Zis-a lui stăpânul: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău.

22. Apropiindu-se și cel cu doi talanți, a zis: Doamne, doi talanți mi-ai dat, iată alți doi talanți am câștigat cu ei.

23. Zis-a lui stăpânul: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău.

24. Apropiindu-se apoi și cel care primise un talant, a zis: Doamne, te-am știut că ești om aspru, care seceri unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai împrăștiat.

25. Și temându-mă, m-am dus de am ascuns talantul tău în pământ; iată ai ce este al tău.

26. Și răspunzând stăpânul său i-a zis: Slugă vicleană și leneșă, știai că secer unde n-am semănat și adun de unde n-am împrăștiat ?

27. Se cuvenea deci ca tu să pui banii mei la zarafi, și eu, venind, aș fi luat ce este al meu cu dobândă.

28. Luați deci de la el talantul și dați-l celui ce are zece talanți.

29. Căci tot celui ce are i se va da și-i va prisosi, iar de la cel ce n-are și ce are i se va lua.

30. Iar pe sluga netrebnică aruncați-o întru întunericul cel mai din afară. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

Slujitorul cu cinci talanți Slujitorul cu un talant Slujitorul cu doi talanți

Reprezentare grafică realizată de Miruna Ioana Nicolaev

Din tâlcuirea Evangheliei

- Sfântul Ioan Gură de Aur -

În pilda talanților, când slugile bune au adus talanții lor - și pe cei câștigați și pe cei dați de stăpân -, ele își mărturisesc recunoștința lor. Unul spune: *Doamne, cinci talanți mi-ai dat*, iar celălalt: *„doi”*, arătându-I Domnului lor că El le-a dat prilejul să lucreze, că Lui trebuie să-I mulțumească, că Lui I se datorește totul. Stăpânul avea să le răspundă: *„Bine, slugă bună – că atunci ești bun când ai ochi pentru nevoile aproapelui – și credincioasă; peste puține ai fost credincioasă, peste multe re voi pune. Intră întru bucuria Domnului tău !”* Îi dă toată fericirea cu acest cuvânt.

Sluga cea rea însă n-a grăit așa., ci: *„Știam că ești om aspru; că seceri unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai risipit. Și, temându-mă, am ascuns talantul tău. Iată, ai al tău”*. Ce-i spune stăpânul ? - *„Trebuia să dai argintul meu la zarafi și Eu l-aș fi cerut cu dobândă”*, adică: *„Trebuia să vorbești, să îndemni, să sfătuiești. Nu te-ar fi ascultat nimeni ? Asta nu te privea !”* Poate fi, oare, o mai mare bunătate ? Domnul numește dobândă săvârșirea faptelor bune. *„Tu, spune Domnul, trebuie să faci ce-i mai ușor și să-Mi lași Mie ce-i mai greu”*. Dar pentru că sluga aceea n-a făcut asta, i-a spus: *„Luați de la el talantul și dați-l celui ce are zece talanți. Că celui ce are i se va da și-i va prisosi, iar de la cel ce n-are și ceea ce are i se va lua”*.

Cel care a primit de la Dumnezeu darul cuvântului și al învățaturii spre a fi de folos semenilor săi, dar nu se folosește de el, pierde darul, și, dimpotrivă, cel ce se sârguiește să fie de folos semenilor cu darul acesta, capătă și mai mult dar, după cum celălalt pierde și ce a primit. Dar paguba leneșului nu se mărginește la atâta. Mai e și pedepsit fără cruțare; iar odată cu pedeapsa vine hotărârea cea plină de învinuire: *„Pe sluga aceasta netrebnică aruncați-o în întunericul cel mai din afară, acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților”*.

Este pedepsit nu numai cel ce săvârșește faptele rele, ci și cel ce nu face fapte bune ? Cunoscând toate acestea, să aducem totul spre folosul aproapelui nostru și averile și râvna și sprijinul nostru. Prin talanți înțelegem aici puterea fiecăruia a-l sprijini pe aproapele nostru. Nimeni să nu spună: *„Un talant am și nimic nu pot face cu el !”* **Nimeni nu-i atât de bun prieten al lui Dumnezeu ca acela care trăiește spre folosul celor din jurul său.**

Pilda Talanților

Din Sfânta Scriptură aflăm modul cum Domnul Iisus Hristos a împlinit voia lui Dumnezeu Tatăl, de a pregăti și îndruma omenirea cu neprețuite comori de învățătură, în dorința de a vesti și a face cunoscut Împărăția Cerurilor, fapte ce constituie baza supremă a vieții noastre.

Învățătura dumnezeiască este expusă de Sfinții Evangheliști, care au fost martori apropiați ai vieții și lucrării Mântuitorului.

Pentru a putea fi înțeles cât mai bine, Mântuitorul își prezenta prin viu grai învățăturile Sale sub forma unor parabole pe care le tâlcuia detaliat ucenicilor Săi sau tuturor acelor ce-L urmau și-L ascultau. Una din aceste parabole formulată gen istorioară, cuprinde nemuritoarea învățătură evanghelică (Matei 25, 14-30), cu privire la poziția și importanța muncii în viața oamenilor, socotind munca ca fiind o necesitate vitală, o datorie binecuvântată de Dumnezeu și nicidecum o grea povară de nesuportat, o rușine sau un blestem.

Aceste considerații de prețuire și lauda aduse muncii reies și din *Pilda Talanților*. Pilda Talanților a fost rostită de Mântuitorul nostru în preajma Pătimirii Sale, când și-a atenționat urmașii Săi de a se orienta și concentra cu mare grijă, numai spre activități rodnice, generatoare de bine, ajutându-i cu această istorioară sugestivă: un stăpân, plecând în călătorie, și-a chemat cele trei slugi, cărora le-a împărțit averea sa: a dat unei slugi cinci talanți, alteia doi talanți, iar celei de-a treia un singur talant. După un timp mai îndelungat, darnicul stăpân s-a reîntors și și-a chemat slugile pentru a vedea cum s-au ostenit și străduit să folosească și să înmulțească talanții primiți. Cel dintâi slujbaş care primise cinci talanți, s-a dovedit a fi un om vrednic, care prin muncă și osteneală a reușit să câștige încă cinci talanți; cel de-al doilea, fiind harnic și el a reușit la rândul-i să-și dubleze talanții, având patru în loc de doi. Mulțumit de rezultatele dobândite de cei doi harnici slujitori, stăpânul lor le-a zis fiecăruia în parte: *“Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău”* (Matei 25, 21, 23). Cel din urmă slujitor nu s-a ostenit în nici un fel pentru a-și înmulți darul, rămânând cu un singur talant, pe care l-a restituit stăpânului său. Stăpânul nemulțumit și supărat pe sluga leneșă l-a pedepsit, iar talantul pe care n-a vrut să-l fructifice, l-a dat celui mai vrednic slujitor, care avea deja zece talanți. *“Căci tot celui care are i se va da și-i va prisosi, iar*

de la cel care n-are, și ce are i se va lua” (Matei 25, 29).

Stăpânul din parabola de mai sus este Însuși Dumnezeu, iar slugile bune și rele suntem noi, oamenii. Talanții ar putea reprezenta darurile cu care suntem înzestrați de Dumnezeu, *Harismele* sau *carismele*. Sfântul Apostol Pavel le numește *Darurile Duhului Sfânt* sau cum lucrează „arătarea Duhului Sfânt, spre folos” (I Cor. 12,8-10). Dintre multele și „felurite” daruri sunt mai frecvent pomenite șapte: *Înțelepciunea, Înțelegererea, Sfatul, Puterea, Cunoștința, Temerea (Frica) de Dumnezeu, și Credința* sau *Buna Credință* (conform Isaia 11,2). De observat că aceste daruri sunt enumerate și la chemarea de la începutul Slujbei Agheasmei Mari din ziua de Bobotează, ca semn al înnoirii lor aduse prin Duhul Sfânt.

Precum și talanții, aceste daruri trebuie puse în lucrare, spre a aduce rodire. Iar roadele lucrării noastre în Duhul Sfânt sunt: *Dragostea, Bucuria, Pacea, Îndelunga-răbdare, Bunătatea, Facerea de bihne, Credința, Blândețea, Înfrânarea poftelor* (conform Gal. 5,22).

Dumnezeu condamnă lenevia și apreciază munca, atât cea fizică cât și cea intelectuală. Munca este o poruncă dar și o binecuvântare cerească. Dumnezeu, a cerut primului om, Adam, să muncească păzind și lucrând grădina Edenului, în plus l-a pus să-și ostenească și mintea pentru a da nume tuturor vietăților.

Evanghelia Domnului nostru Iisus Hristos și Epistolele Sfântului Apostol sunt pline de învățături care preaslăvesc munca, oferind vii exemple: Mântuitorul Însuși, încă din fragedă copilărie a ostenit muncind fizic în atelierul bătrânului Iosif. Maturizându-se și-a îndreptat toată activitatea spirituală spre binele omenirii, prin învățături și pilde, precum și prin multiple minuni binefăcătoare. Sfinții Apostoli i-au urmat exemplul, iubind și ei munca, osteneala, jertfa. De la Sfântul Apostol Pavel ne-au rămas aceste cuvinte cu valoare aforistică: *“dacă cineva nu vrea să lucreze, acela nici să nu mănânce”* (II Tes. 3, 10).

Moștenind toate aceste prețioase învățături cu o mare valoare morală, la rândul-ne avem datoria de a ne însuși aceste îndrumări cerești, înmulțind și valorificând darurile cerești prin muncă statornică și cinstită. Avem datoria morală de a prețui comoara Talanților pe care Domnul ne-a dat-o pentru a nu ne asemăna cu “sluga leneșă”, ci dimpotrivă, prin credință, vrednicie și muncă cinstită să fructificăm benefic tezaurul ceresc, prin aceasta aducând slavă Domnului, iar nouă multă mulțumire de sine.

Munca - baza existenței vieții și datorie sfântă - este din păcate nesocotită de un segment de populație parcă din ce în ce mai numeros. Cu îngrijorare constatăm că în ultimii ani s-a mărit considerabil numărul milogilor valizi și apți de muncă. Această întunecată categorie de oameni sfidează munca disprețuind pe cei ce muncesc, tinzând a trăi prin diferite mijloace, doar din truda și munca altora.

O trăsătură esențială a creștinului este aceea de a fi milostiv. Însă milostenia nu trebuie să încurajeze lenea în rândul celor ce și-ar putea dobândi cele necesare vieții prin eforturi proprii, dar nu se străduiesc sau nici măcar nu se gândesc la asta.

Știm că milostenia este mult plăcută lui Dumnezeu, dar, chiar din tâlcuirea Pildei Talanților, înțelegem că milostenia făcută oamenilor străini de Dumnezeu, vicioși, leneși și nepăsători față de darurile divine poate încuraja păcatul și degradarea umană. Trândăvia nu trebuie încurajată. Actele de milostenie trebuie orientate către adevărații săraci neputincioși: bolnavi și invalizi inapți de muncă, copiii nevinovați ignorați de părinți, copii orfani, precum și bătrâni neputincioși.

Leneșii trebuie îndrumați și îndemnați spre muncă, încredințați fiind că efortul nostru trebuie considerat tot un act de milostenie – milostenia sufletească. Din această perspectivă, se impune amplificarea acțiunilor educative și mai ales cultivarea sentimentului utilității în această lume, devenită pentru creștin locul de punere în lucrare a mesajului ce transpare din Pilda Talanților.

Nina Scopus

Prin rugăciune vei învinge

Rugăciune pentru luminarea minții

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, luminează mințile copiilor noștri cu harul Tău cel dătător de viață. Tu, Care dai celor înțelepți înțelepciunea și celor pricepuți priceperea, trimite peste ei Duhul Tău cel Sfânt, dătătorul înțelepciunii, al cunoștinței și al înțelegerii.

Tu i-ai luminat pe aleșii Tăi în toată vremea. Tu i-ai insuflat pe cei trei mari dascăli ai lumii și Ierarhi, Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu Cuvântătorul și Ioan Gură de Aur, de s-au arătat vase alese ale sfințeniei, răspândind în lume dreapta credință. Tu ai luminat-o pe Sfânta Mare Muceniță Ecaterina, și ea a rușinat mulțimea ritorilor păgâni.

Tu, Doamne, luminează-i și pe copiii noștri (*numele*), ca să învețe cele bineplăcute Ție și să se umple de cunoștința adevărului. Dă-le lor știință, pricepere, răbdare și chibzuință. Să nu primească ei

cunoștințe pierzătoare de suflet, nici să învețe ce e urât lui Dumnezeu. Fă-i ascultători față de dascălii care îi învață cele bune și sânguincioși în îndeplinirea celor ce li s-au rânduit. Iar la vremea potrivită, Doamne, ajută-i să găsească locul în care să folosească cele pe care le-au învățat și să muncească spre binele lor și spre folosul aproapelui. Tu îi osândești pe cei care își îngroapă talanții și îi binecuvântezi pe cei care îi înmulțesc cu pricepere. Rânduiește-le Tu, Doamne, Cel ce rânduiesti toate spre mântuire, unde să muncească, ce să muncească și cum să muncească.

Dă-le lor, Doamne, spor în toată lucrarea cea bună și-i întărește în credință ca să Te mărturisească printr-o viețuire curată până în ultima clipă a vieții lor. Amin.

(Danion Vasile, Cum să ne creștem copiii – Canon de rugăciune pentru copilul bolnav, Editura Sofia, București 2002)

Rugăciune la începerea lucrului

Doamne Iisuse Hristoase, Fiule Unule-
Născut al Tatălui Celui fără de început, care în Sfânta Ta Evanghelie, ai zis: “Tatăl Meu până acum lucrează și Eu lucrez”; Tu, Doamne, Cel ce ai grăit prin gura Proorocului Tău, David: “Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa, până seara”; și iarăși Tu ai hotărât prin gura fericitului Tău Apostol Pavel, că: “Cel ce nu vrea să lucreze, acela să nu mănânce”. Apoi, însuși Tu, ai grăit cu însăși preacurată gura Ta: “Fără de Mine nu puteți face nimic” și “Orice veți cere (de la Tatăl) întru Numele Meu, Eu voi face...”, Doamne, Dumnezeule, ascult din toată inima Dumnezeieștile Tale cuvinte și cu umilință alerg la bunătatea Ta, rugându-mă: ajută-mi cu Harul Tău, să săvârșesc lucrul ce am început în Numele tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin!

Psalm 69

“Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte, Doamne, ca să-mi ajuți mie grăbește ! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu. Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Să se întoarcă îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: «Bine, bine !» Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: «Slăvit să fie Domnul !» Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule ajută-mă. Ajutorul meu și izbăvitorul meu ești Tu, Doamne, nu zăbovi”.

❖ **“Leneșul e frate cu cerșetorul”.**

❖ **“Trândăvia e mama tuturor păcatelor”.**

Vichentie Mălău, renumit duhovnic al mănăstirii Secu, citat de Părintele Cleopa, ghidul acestei mănăstiri în 2003.

Alege Binele ! (1)

Într-o lume care se raportează tot mai des la cel rău și la iluziile create de acesta, și din ce în ce mai puțin la Dumnezeu și la învățăturile dreptei credințe, ne întrebăm cum putem contribui la stărpirea efectelor negative pe care le conștientizăm în viața noastră. Este necesar să fim capabili a identifica în mod cât mai lucid și corect păcatul, ce constituie de cele mai multe ori cauza principală a suferințelor, necazurilor noastre. Începând cu acest număr ne propunem printr-un demers ce se va derula pe parcursul mai multor numere să oferim lămuriri asupra unor probleme, precum: **Treptele păcatului; Cele opt atacuri ale diavolilor; Formele luptei diavolești; Războiul nevăzut; Năluciri și viclenii demonice; De ce trebuie să ne luptăm cu diavolii? Tehnica de luptă a diavolilor; Metodele diavolilor.**

Treptele păcatului - I

"Nu dați loc diavolului", ne spune Sfântul Apostol Pavel (Efes. 4,27). Dar acest lucru reușește să-l facă numai cel care urăște din suflet păcatul și se împotrivesc diavolului de la primul atac. Pentru aceasta trebuie să cunoaștem care sunt treptele păcatului, de când ne ispitește diavolul, până când ne robește desăvârșit, ducându-ne la pierzarea cea veșnică.

Primele trepte ale fiecărui păcat își au sediul în mintea, cugetarea și imaginația noastră. Sfântul Apostol Iacob ne spune: "Fiecare este ispitit când este tras și momit de însăși pofta sa. Apoi pofta zămislind naște păcatul" (Iacob 1,14-15). Păcatul își are originea în gândurile viclene, pe care diavolul le strecoară în mintea noastră. Prin ruperea legăturii harice cu Dumnezeu, din cauza păcatului strămoșesc, diavolul are puterea de a intra în mintea noastră și de a strecura gânduri păcătoase și imagini păcătoase. Pentru că, după căderea lui Adam și a Evei, diavolul are posibilitatea să pătrundă în mintea omului, care nu este acoperită și întărită de darul Duhului Sfânt. *Lipsa noastră de atenție în ceea ce privește gândurile necurate este întâia cedare periculoasă în fața diavolilor.* Iar acest lucru este puțin cunoscut de cei mai mulți oameni.

1. Prima treaptă a păcatului este aceea în care creștinul face o faptă bună, dar urmărește un scop rău. "Să facem toate spre slava lui Dumnezeu" (Col. 3,17), ne spune Sfântul Apostol Pavel. Dacă facem o faptă bună spre a fi lăudați de oameni, vom pierde plata de la Dumnezeu.

2. A doua treaptă a păcatului este aceea în care creștinul nu lucrează desăvârșit fapta bună. De exemplu: Când cineva se roagă lui Dumnezeu cu mândrie, cu mintea risipită sau când dă milostenie din lucruri furate.

3. A treia treaptă a păcatului este momeala. Momeala este gândul simplu ce va fi adus în inimă în chip lămurit de diavol. Dar cum ne ispitește diavolul prin gânduri? Mai întâi atacă mintea noastră cu diferite gânduri, care aparent nu au nici o legătură cu păcatele. Aceste gânduri se pot grupa în gânduri trupești și gânduri viclene. Gândurile trupești vor încerca să împingă omul spre imoralitate. Iar gândurile viclene vor provoca tot felul de fapte lipsite de judecată, alimentând propria trufie și umilind aproapele.

Cei mai mulți oameni cred că numai lucrarea cu fapta a păcatelor este oprită. Dar înainte de a păcătu

facta, omul greșește de mai multe ori cu gândurile și imaginațiile păcatului. Dar să cercetăm cu atenție această metodă a diavolului. Mai întâi, gândurile urmăresc să îndepărteze pe om de la lucrarea virtuților. Astfel, diavolul vine în mintea noastră și ne aduce aminte de viața noastră din tinerețe, ca astfel să deznădăjduim și râvna noastră spre cele sfinte să se ofilească. Așa l-a ispitit pe Sfântul Antonie cel Mare, reamintindu-i bogăția, ocrotirea surorii sale, datinile și păcatele neamului, iubirea de arginți, iubirea de slavă deșartă, pofta multor feluri de mâncăruri și celelalte desfătări ale tinereții sale. După aceasta i-a înfățișat asprimea virtuților și osteneala cerută de împlinirea lor. Așadar, sunt speculate toate cele de care are lipsă cineva atunci când se luptă pentru virtutea sa.

Drumul virtuților este greu și aspru, în timp ce drumul păcatelor este ușor și lipsit de obstacole. Dacă aceste două metode nu reușesc, atunci diavolii seamănă în mintea noastră gânduri spurcate și necurate. Când mintea noastră nu râvnește cele sfinte și rămâne fără lucrare, ea va fi atacată de diavoli prin gânduri păcătoase și viclene. Te întrebi cum de ți-au venit astfel de gânduri? Vrajmașul nostru diavol le-a semănat cu voia sau fără voia ta. Oricum, el este întotdeauna principalul autor. El deschide ușa cugetării tale și intră în mintea ta și seamănă neghina. Iar peste puțin timp ea va prinde rădăcină și va înăbuși toată curățenia noastră.

Facem păcate atunci când revenim adesea asupra gândurilor rele. Cum putem să rezistăm la aceste atacuri? Pentru început trebuie să vedem dacă aceste atacuri cu gânduri viclene care vin asupra noastră sunt sau nu din vina noastră. Pentru că nu păcătuim atâta vreme cât vom izgoni repede gândurile rele din mintea noastră. (va urma) (Fragment din lucrarea *Războiul creștinilor cu diavolii*)

Cronică parohială

Începând cu data de 1 februarie 2005, P.C. Pr. Narcis Axinte, preot îmbisericit la parohia noastră, a fost numit în postul de paroh la biserica „Sfântul Sava” din centrul orașului. Părintele Narcis Axinte inspector pe probleme umanitare în cadrul sectorului „Diaconia” al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, ocupă și funcția de director al Fundației „Solidaritate și Speranță”, iar numirea sa ca paroh la Biserica „Sfântul Sava”, aflată lângă clădirea Fundației, are în vedere includerea manifestării liturgice între serviciile de asistență socială. Îi dorim mult succes !

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax 211 273, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu
Secretar redacție: Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank.